

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมนำ การอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 3 ห้องเรียน ๆ ละ 49 , 50 และ 50 คนตามลำดับ ที่มีค่ามัธยผลเฉลย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 411) จากการสอบกลางภาคต้น และทดสอบความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างประชากร แล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกข้อความ (Passages) ภาษาอังกฤษที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อน 9 ข้อความ แต่ละข้อความมีความยาวประมาณ 300-500 คำ แล้วสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านแต่ละข้อความ ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก (Multiple choice) ข้อความละ 10 ข้อ นำข้อความทั้ง 9 ข้อความมาสร้างแผนการสอน โดยที่ข้อความ 1 เรื่องสร้างแผนการสอน 3 ชุด คือแผนการสอนที่เน้นการใช้กิจกรรมนำ แผนการสอนที่เน้นการใช้การอภิปรายศัพท์ และแผนการสอนที่เน้นการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านก่อนการสอนอ่าน รวมเป็นแผนการสอนทั้งสิ้น 27 ชุด แผนการสอนทั้ง 27 ชุดนี้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมกับระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างประชากร และ

ความถูกต้องของการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และแบบทดสอบก็ได้ผ่านการตรวจสอบความยากง่าย ความตรงตามเนื้อหา และความถูกต้องของการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านดังกล่าวแล้วด้วย ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอน (Try out) กับนักเรียนระดับเดียวกันที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร จริงเป็นเวลา 3 คาบเรียน เพื่อตรวจสอบความยากง่าย ความเหมาะสมกับระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างประชากร และความเหมาะสมเรื่องเวลา แล้วจึงทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ได้คัดเลือกไว้ 3 ห้อง โดยทำการทดลองสอนเป็นเวลา 9 คาบเรียนต่อ 1 ห้องเรียน รวมเป็นผลการทดลองสอนทั้งสิ้น 27 คาบเรียน โดยสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำผลที่ได้จากการทดสอบในแต่ละคาบเรียนมาตรวจให้คะแนน ด้วยวิธี 0-1 (Zero - one method) แล้วจึงนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

สรุปผลการวิจัย

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมนำการอภิปรายศัพท์ และการอ่านที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนได้โดยการใช้กิจกรรมนำ การอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของทอม ฮัดสัน (Thom Hudson 1982:20) ที่ว่าการใช้กิจกรรมนำการอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านให้ผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกระดับการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนไทย ไม่คุ้นเคยกับการเรียนอ่านภาษาอังกฤษที่ต้องมีการประสานระหว่างความรู้พื้นฐานและ

ประสบการณ์เดิมกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ นักเรียนจึงไม่ชำนาญในการรู้จักแก้ปัญหาใช้ตัวชี้แนะของบริบท (Context clues) ให้เป็นประโยชน์ ดังผลสรุปงานวิจัยของ แพทริเซีย แอล คาร์เรล (Patricia L. Carrell 1982:188-189) ที่ว่านักเรียนที่ไม่ได้เป็นชนชาติพูดภาษาอังกฤษอ่านหนังสือไม่เหมือนกับชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษคือ ไม่สามารถใช้ตัวชี้แนะของบริบท (Context clues) จึงทำให้กระบวนการวิเคราะห์จากสมมติฐานในใจของผู้อ่านไปสู่ตัวหนังสือหรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่ากระบวนการจากบนสู่ล่าง (Top-down process) ไม่มีประสิทธิภาพ จึงไม่สามารถทำนายเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม และกระบวนการวิเคราะห์จากตัวหนังสือไปสู่ความรู้และความคิดในใจของผู้อ่านหรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่ากระบวนการจากล่างสู่บน (Bottom - up process) ก็ไม่มีประสิทธิภาพที่จะยืนยันสรุปข้อมูลที่บทเรียนให้มา

ถึงแม้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะแสดงให้เห็นว่า การใช้กิจกรรมนำ การอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านจะให้ผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ แต่จากค่าคะแนนมัชฌิมเลขคณิต ของการใช้เทคนิควิธีทั้ง 3 วิธี คือ วิธีการอภิปรายศัพท์ที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 5.66 การใช้กิจกรรมนำมีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 5.51 และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านมีค่ามัชฌิมเลขคณิตเท่ากับ 5.49 แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการอภิปรายศัพท์จะทำคะแนนได้ดีกว่าวิธีอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนยังคุ้นเคยและผูกพันกับการได้มีการอภิปรายศัพท์ก่อนการอ่านดังที่ครูส่วนมากนิยมปฏิบัติกัน สำหรับการใช้ความคิดแก้ปัญหาในการประสานความรู้เก่าและความรู้ใหม่นั้น นักเรียนยังไม่คุ้นเคย จึงเชื่อมความสัมพันธ์ของเรื่องได้น้อยกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ครูควรเปลี่ยนเทคนิคการสอนอ่านจากการอภิปรายคำศัพท์ไป เป็นวิธีการใช้กิจกรรมนำ การอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านหรือวิธีอื่น ๆ ให้บ่อยขึ้น เพื่อเป็นการฝึกและเตรียมตัวนักเรียนให้รู้จักคิดแก้ปัญหาและฝึกการเรียนการอ่านด้วยตนเองโดยไม่ต้องให้ครู

ช่วยแปล และเพื่อให้นักเรียน ได้มีความคุ้นเคยกับเทคนิคการเตรียมตัวก่อนการอ่านหลาย ๆ วิธี

1.2 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียน ได้อ่านหนังสือเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนด้วย เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักสัมพันธ์ความคิดจากเรื่องหนึ่ง ไปอีกเรื่องหนึ่ง

1.3 ผู้เขียนตำราเรียนหรือหนังสือประกอบการเรียนเกี่ยวกับวิชาการอ่าน ภาษาอังกฤษควรเสนอรูปแบบการเตรียมตัวก่อนการอ่านในบทเรียนให้ชัดเจนและเหมาะสมที่จะช่วยฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดกระตุ้นความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิมของตนเพื่อมาประสานให้เข้ากันได้กับความรู้ใหม่ในบทเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 อาจนำวิธีการทดลองเดียวกันนี้ไปใช้กับการสอนทักษะการฟัง ซึ่งเป็นทักษะการรับรู้ (Perceptive skill) เช่นเดียวกับทักษะการอ่านเพื่อดูว่ามีผลการฟังแตกต่างกันอย่างไร

2.2 อาจใช้ระยะเวลาในการทดลองในระยะยาว เพื่อฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับเทคนิควิธีการที่ครูใช้ เพื่อให้ได้ผลที่แน่นอนมากขึ้น

2.3 อาจทำการวิจัยทำนองเดียวกันนี้กับนักเรียนในระดับอื่นและภาคอื่นของประเทศ เพราะสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน อาจจะทำให้ผลการวิจัยแตกต่างกันเพื่อจะไดรรวบรวมข้อมูลมาปรับปรุงการนำบทเรียนไปใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม